

Книжка знайде ентузіастичне признание в антикомуністів, — пише «Кришен Сасис Монітор», — ліберальні елементи й ті, які мрюють про віднову політики детанту. Натомість ставитимуть студію під сумнів, скажуть, що «вона позбавлена реальності». Але це не на правду КГБ, який таки є справжньою і основною машиною совєтської сили

Березень — місяць СФУЖО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій має свої конгреси щорічно. Від 26-го до 29-го листопада ц. р. в Торонто відбувся 13-й Конгрес цієї світової організації, саме напередодні 40-річчя існування — вона заснована у листопаді 1948 року. Федерація об'єднує 22 жіночі організації із 13-ох країн на чотирьох континентах.

Праця організації багатогранна. Зовнішні зв'язки Федерації скріплюються активною участю її делегатів на світових міжнародних конференціях. Така участь дає можливість широкій інформації про діяльність організації у світі і присутність українців на міжнародних з'їздах і конвенціях дають нагоду інформувати світ про дійсний стан українського народу, зокрема про становище української жінки.

ФУЖО звертає також велику увагу на найсуттєвішу проблему діаспори — виховання молоді. Багато інших завдань виконує СФУЖО: для кожної ділянки праці є референтка, їх обирають на конгресі делегати від організації. Конгрес обирає провід організації, обмірковує завдання, наприклад, поїздки, поїздки конгресами щороку відбуваються річні наради управи і конференції, щоб перевірити діяльність, висунути поточні справи.

Федерація об'єднує українські жіночі організації, і сама є членом різних міжнародних організацій. Отож, СФУЖО — член Світового Руху Матерів (МММ), Паризької Генеральної Федерації Жіночих Організацій (міжнародної секції), Міжнародної Охорони Дітей, Комітету НГО (недержавних націй). Співпрацює Світова Федерація Українок з Міжнародною Жіночою Радою, Міжнародним Жіночим Союзом, Комісією недержавних організацій для „Декади жіночого поступу“ при Об'єднанні Націй, Світовим Конгресом Вільних Українок.

У грудні 1984 року управа Федерації ухвалила проголошувати березень — місяцем СФУЖО. І ось цього року втретє березень у вільних країнах проходить під знаком уваги до її праці. У березні популяризуємо СФУЖО і звертаємо до української громади про допомогу.

Та праця СФУЖО не базується лише на пожертвах. Для здобуття фінансової бази в Америці і Канаді створено фінансові комісії. Вони дають про здобуття матеріальних ресурсів для праці і для видання журналу організації — „Українка в світі“.

Г. Царинник

38 літ на службі громади

Весною 1949 року новоприбулі українці заснували першу свою організацію в Нью-Йорку й назвали її „Брат братів“. Нові емігранти опинилися були серед чужого оточення, у зовсім інших соціальних і економічних умовах. У величезній більшості вони ще й не знали англійської мови, отже знайшлися у доволі важкому положенні. Зокрема не було ситуації для тих, що прибули на збірних „афайвах“. Ними ніхто не цікавився, і вони просто не знали, що почати і де дітися.

Тоді ініціативний гурток проворних емігрантів, у складі Дмитра і Теофіла Кульчицьких, Михайла Цяпка, Олени Гордінської, Іллі Караліни, Ярослава Яворського, Дмитра Бобеля, Володимира Пришляка і декількох інших вирішили скликати 14 травня 1949 року збори для заснування нової організації „Самопоміч“. Від існуючого вже в тому часі товариства „Самопоміч“ в Нью-Йорку збори привітали делегат Централі д-р Володимир Пушкар та голова Централі прем'єр Юліан Ревай.

Перші фінанси для допомогової акції зібрано з різних імпровізованих концертів, театральних вистав, доповідей, а також шляхом збірок і пожертв. Із зібраних фондів придлявано безвідсоткової позички новоприбулим, а також допомогі незможним старшим громадянам. Невдовзі допомогова акція охопила також незможних батьків, які вислали своїх дітей на українські табори. Всі ці, як і багато інших допомогових дій у пізнішу час, проводила Секція Суспільної Опіки, яку очолювали сл. п. Олена Гордінська, сл. п. Августина Хомова, а потім Тамара Гордінська, Оксана Кузьмак, проф. Дмитро Парубчак та інші.

В рамках культурно-освітньої діяльності влаштовували різні доповіді, а також курси англійської мови, технічного креслення та декілька лекцій про американське право.

Наше об'єднання, як і Централь в Нью-Йорку та інші відділи в ЗСА, мало харитативний характер, а головною метою було нести допомогу новоприбулим, без різниці територіального походження, віровизнання й політичних переконань. Нью-Йоркський Відділ „Самопоміч“ очолювали: голова — д-р Володимир Бемко, д-р Осип Андрушків інж. Богдан Попович, проф. Богдан Стефанович, д-р Михайло Гой та багато-разово проф. Михайло Цяпка.

Вже у 1947 році Верховний суд стейту Нью-Йорк видав перший „Сертифікат“ (26-го квітня 1947), а Державний департамент 3-го жовтня цього ж року видав „Чартер“, який правно оформлював „Самопоміч“ на всій території ЗСА.

У 1950 році в Нью-Йорку відбувся 4-й З'їзд делегатів відділів „Самопоміч“ у ЗСА. На цьому з'їзді змінило статус у такому сенсі, що „Самопоміч“ стала двоєдиною організацією: Централь з Головною Управою, вибраною загальним з'їздом делегатів, та поодинокі відділи у різних скупченнях українців в Америці. Змінено також назву організації на Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“.

Головну Управу очолював тоді колишній прем'єр Карпатської України Юліан Ревай, а членами були ред. Василь Мудрий, ред. Федір Дудко, д-р Микола Ценко, ред. Богдан Кравців, д-р Володимир Пушкар й інші.

Завдання „Самопоміч“ було докладати всіх старань, щоб зберегти серед загалу нашого громадянства свідомість приналежності до українського народу, зберегти культурні надбання і традиції та зберегти молодість при українській громаді. При тому незвичайно важливою постановою Статуту є, що „Самопоміч“ завжди має бути неподільною, націона-

Господарська діяльність

Завдяки передбачливості членів-основників „Самопоміч“ при укладанні статуту запропоновано таку важливу для української громади діяльність, як кооперативна кредитова діяльність. Маючи в своїх рядах визначних кооперативних працівників ще з-перед війни, різні відділи „Самопоміч“ покликали до життя численні кредитівки, що в сьогоднішньому житті нашої громади відіграють дуже важливу роль. Згідно зі статуту „Самопоміч“ кредитівки повинні гуртувати в себе тільки членів ОУА „Самопоміч“, і всі члени кредитівки є зобов'язані вплачувати щорічно свої вкладки до відділу ОУА.

12-го квітня 1957 року скликали окремі сходники членів „Самопоміч“ в Нью-Йорку з ініціативою оснувати кредитову кооперативу. Од накреслили на відкриття кредитівки одразу ж влітку 1959 року і урочисто відкрито 31-го серпня того року. Першим головою Кредитівки був д-р Володимир Бемко, а тепер головою є інж. Орест Цяпка.

Діяльність Суспільної Опіки

Вже саме назва об'єднання вказує на ту велику ідею, коли збирається громада людей, щоб нести допомогу братам і сестрам, коли він не зі своєї волі опинився у важкому положенні. Тому об'єднання в міру своїх спроможностей подавало таку допомогу так для тих, що перебувають у ЗСА й потребують такої допомоги та на неї заслуговують, як і для наших братів і сестер в Європі та в Південній Америці, чи то гримі, чи то „афайвах“, чи інших практичних речах.

У пам'ятний час землетрусу в Нью-Йорку зібрано та вислали значні суми грошей та багато вантажних авт одягу й постелі для потерпілих українських родин. Сам нью-йоркський Відділ зібрав три авт одягу та 1,068 дол. готівки. Ці транспортні одягу везено до Джерзі Сіті, як до збірної пункту. Всю роботу при сортуванні та пакування одягу для вислання на кораблі виконали члени „Самопоміч“, головні члени з Джерзі Сіті, Нью-Йорк і Елізабет.

Вже в другому році існування „Самопоміч“ в Нью-Йорку в часі перших 9-ти місяців „Бюро праці й допомоги“ Відділу підшукало працю для 65-ти новоприбулих та декілька помешкань.

Пригласившись тепер до найновішої діяльності нью-йоркського Відділу Головного цього Відділу є проф. М. Цяпка, секретарем Роман Лапачка, а скарбником Дмитро Бобеляк, якого жертвували при ОУА „Самопоміч“ в Нью-Йорку завдачу в більшості зібрані фонди.

Щоб надто не розводитися, скористаймося цифрами даними.

Приходи в діловому 1986 році — 12,463 дол. Розходи в 1986 році: вплата до Головної управи — 1,268 дол., адміністративні видатки — 244 дол., Субвенції: Школа Українознавства Нью-Йорк — 500 дол., акція в обороні українського імені — 600 дол., по 200 дол. — Пласт, СУМ і Чорноморська Січ, по 100 дол. — НТШ і УВАН.

Допомога Суспільної Опіки українцям в Бразилії 3,454 дол., українцям в Аргентині 1,350 дол., Медично Харитативна Служба в Німеччині — 100 дол., Центральне Допомогове Об'єднання в Австрії — 250 дол., фонд виховання молодих священників — 250 дол., мала Семінарія (о. В. Мельник) 450 дол. і т. п.

Коли переглянемо різні збірні знімки провідних діячів нашої „Самопоміч“, то побачимо, що ними були найповажніші й найбільш відомі громадяни. З величезною й з пошаною згадуємо їх.

На допомогу...

(Закінчення зі стор. 1)

Добре відомий українській аудиторії камерний ансамбль „Нова“. Цей ансамбль, який звичайно складається з чотирьох осіб, на бенкеті виступив в особах Л. Крупи, фортепіано, і Джеймса Шлефера, флейти, які відіграють композиції Шопена, Мартіно і Миколи Лисенка. Ансамбль, як інформували Л. Крупа, має за собою вже 10 виступів в Українському Інституті Америки і завданням його є ознайомити аудиторію з камерною світовою та українською музикою. Л. Крупа підкреслює, що більшість українських творів виконувалися вперше на терені ЗСА, але також твори американських і канадських музик — нові, та невідомі для публіки, яка приходить на концерти камер-

ного ансамблю.

Д-р С. Березницька, інформувала додатково ще про технічні справи бенкету і працю комітету, в якій допомагає їй ціла низка українських громадян, а зокрема секретар інж. Іван Даниленко. Вже в найближчих днях будуть розіслані запрошення на цю імпрезу, на яку сподіюється, що прийде багато осіб. Відновлена зала УОКЦентру вміщує 200-250 осіб і вона тепер буде відповідати усім вимогам справжнього бенкетової зали, з центральним охолодженням та відповідною звуковою системою.

Все це, а передусім ціль, для якої відбувається бенкет, повинні показати, що українська громада Філадельфії не стоїть позаду інших громад у зрозумінні завдань Гарвардського Проєкту, та що ця громада вміє бути щедра і жертвенна.

ВІСІМ РАДИКАЛІВ, обвинувачених в змові державного

перевороту в ЗСА шляхом бомбардування і грабунку банків, заявили, що вони вважають себе „політичними в'язнями“ і тому протестують проти відмови суду

призначити їм адвоката, якого вони самі виберуть. „Ми

вимагаємо політичних правників“ — заявив один із

обвинувачених Томас Меннінг в перший день судового

розправи в Бостоні 9-го березня. Бурхлива сесія суду

відбувалася при надзвичайних заходах охорони: металеві

детектори, рентгенові машини, відеореєстратори, т. п., щоб

тримати під контролею весь рух у залі, що заповнена,

властиво, не публікою, а обвинуваченими і їхніми

прихильниками. Ці восьмеро людей — чоловіки і жінки —

у віці від 29-ти до 36-ти років, обвинувачені в бандитизмі і

конспірації, що включають напади на 10 банків і 19

бомблень, або спроб бомбити, в тому вибух у судовому

будинку в повіті Сафок, Н. Й., у наслідок якого були

поранені 22 особи. Ця група, що назвала себе спочатку

„Сем Меллвілл-Джантан Джексон“ секцією, а згодом

„Юнайтед фрідом фронт“, ограбіла банки на загальну

суму 900,000 доларів, які були призначені для їхніх планів

скинути існуючий американський Уряд.

ПОДЯКА

У вівторок, 25-го листопада 1986 р. закінчив туземну мандрівку, відійшовши на поклик Творця, до вічного життя, наш Дорогий — ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

д-р вет ПЕТРО ГЛАДКИЙ

Похоронні відправи відбулися в каплиці Музика і Син і в Соборі св. Володимира і Ольги, а тіло спочило на цвинтарі св. Миколая в Чикаго. У час нашого так дуже небажаного удару відчували ми благородний дотик теплоти сердець наших вірних, друзів і знайомих, які щиро і щиро старалися розрадити нас у хвилинах розлуки і смутку та прийшли нам з потрібною допомогою. Наша вдячність усім за особисті відвідини, надіслані листи та телефонні співбачки. Тому цією дорогою бажаємо скласти всім нашу, від серця півничку, подяку та виявити велику вдячність.

Дякуємо нашим найближчим Сусідам, і Рідним, які постійно були біля нас, щоб сродити нам зменшити наш душевний біль. Складаємо їм теплоти вдячності за допомогу при погромах і справ, пов'язаних з похоронами. Зі щирою серцем дякуємо за духовну підтримку, перевернення похоронних обрядів і зворушливу прощальну проповідь Всесвітнього о. митр. Маріянової Бутринської, Всесвітнього о. Миколая Панчука, Романової Вручкової, о. диякона: М. Орішуків, А. Онуферової і М. Івахува та питомців, які теж нараділись хорувати „Імрес“, які своїм молитовним співом звеличали похоронні відправи. Особливо вдячність д-рові Богданові Ткачуку, за прощальні слова біля домовини Покійного д-ра Об'єднання Українських Вет. Лікарів, д-рові Василю Маркуєвичу від парафії св. Володимира і Ольги, д-рові Олексі Цибірському від землі та п. Софії Бурій за теплі слова розради під час тривання. Щира подяка усім за жертви на св. Літургії й на добродійні цілі, за квітти й участь у похоронних богослужіннях і в похоронах. Дякуємо старшим і молодшим Колегам Покійного з Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, які несли домовину на вічний спочинок.

З вдячністю й под. кою прийняли ми жертви на Служби Божі і добродійні цілі, які розділюємо як слідує:

По 200 дол. — інж. Р. І. Бігун, мгр. Б. Гамерський 150 дол. — д-р Я. Н. Михайлович 130 дол. — Мед. школа Пойола По 100 дол. — д-р О. І. М. Цибірський, І. Гуменюк, Секретар П.П.Б. при парафії св. Володимира і Ольги По 50 дол. — д-р Б. І. О. Ткачук, д-р Т. Ткачук, М. К. Борняк, інж. А. І. О. Гарасовський, д-р П. І. В. Демус, д-р Ю. І. Х. Свищук, мгр. О. Гордиловська, інж. Р. І. Г. Зав'яз, д-р П. Остапчук, І. Крамер.

По 25 дол. — д-р В. І. Д. Маркус, мгр. О. І. Зав'яз, мгр. М. І. Р. Турянський, Б. І. Г. Трусович, інж. С. І. Н. Голіш, І. Каміньська, М. Писар, Н. Н., д-р П. І. М. Сеніца, І. П. І. Цепинський, Пришляк Яр., д-р О. І. Я. Фарлон, інж. О. В. Христинський, І. Д. Дикий, І. Р. Пилипчук, д-р Ю. І. Т. Кузик, О. І. Гарасовський, І. Ткачук, д-р М. Панчишин, А. Кочман, П. Ткачук, д-р А. І. Х. Горчинський, В. Трошчук.

По 20 дол. — вет. лікарі з Флориди, О. Лехнюк, Е. Бровар, І. Тарнавська, д-р В. І. О. Федюк, інж. М. І. О. Добровольський, проф. М. Зарицький, інж. П. І. Олексюк, Х. Мурська, д-р П. І. О. Мурський, І. М. Ганкевич, Е. Бялий, д-р М. Тимак, інж. О. І. Караван, родина Ільків, І. Г. Скуб'як, М. Косарин, І. А. Ковальчук, Н. Ніцота, Н. Н. Кузик, д-р П. І. Н. Іванків, О. І. З. Литвинишин, інж. Ю. І. Д. Кеші, І. Сенко.

По 15 дол. — В. І. З. Дикій, інж. Ю. І. М. Ожга, мгр. М. І. Д. Ярошевич, А. І. С. Краляк, інж. Р. І. М. Боднарчук, М. І. В. Хамів.

10 дол. — В. І. П. Калін, М. І. П. Дачевський, І. Печенюк, М. І. О. Люшняк, д-р С. І. С. Кочій, Дачинський, С. д-р П. Пунді, І. Печанська, Д. І. С. Сендун, А. І. С. Гриневич, мгр. Р. Дмитренко, І. І. З. Бабій, В. Іванчикова, Г. Сіра, інж. Т. І. О. Боднар, д-р М. І. З. Смородиский, д-р Ю. І. Н. Горчинський, д-р Р. І. Л. Козички, мгр. А. Стецюк, П. Фенчишин, П. Фриз, М. Мартин, М. Плешкевич, А. Михайлович, Д. Костюк, Ю. Бочко, В. Чичула, С. Стахів, Л. Шереметь, І. Гуменюк, В. І. Н. Литвин, д-р І. С. Дачинський, Х. Ермінов, А. Помірко, д-р Б. Люшняк.

По 5 дол. — П. Хоркавий, Б. І. М. Дурбак.

Служби Божі 55 00
Патріархальний фонд при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго 250 00
Комітет 1000-ліття Християнства в Україні 400 00
Комітет 1000-ліття Христ. Укр. при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаго 250 00
Філія УКУ в Чикаго 200 00

Будова Осередку в Чикаго при парафії св. Володимира і Ольги 300 00
Розбудова парафії св. Вол. і Ольги в Чикаго 200 00
Семінарійний фонд при парафії св. Вол. і Ольги в Чикаго 300 00

Укр. Пресова служба в Римі 200 00
Осердох НТШ в Чикаго 200 00
Літопис У.П.А. 200 00

Польща — допомога українським мистцям 200 00
Сироти в Бразилії 100 00
Поміч укр. політичним в'язням в Україні 200 00

Разом 3,055 00

Дружина — Оріся Гладка з синами, невісткою і онуками.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це вразимо застеріг, допущивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у Вічність
дня 5-го березня 1986 року
НАША НАЙДОРОЖЧА ДОНЬКА

бл. п.

ЮЛІЯНА МАРІЯ РАТИЧ

Цією дорогою висловлюємо нашу щирю подяку Родині, Приятелям та всім тим, які своїми молитвами й участю в Заупокійних відправах віддали останню прислугу Покійній, а нам у нашому горю, висловили співчуття та були думками з нами в цей страшний для нас час.

Складаємо щиро і щиро подяку нашому парохові вчч. о. Павлові Лабінському за похоронні відправи та відправлення Тлінних Останків на цвинтар св. Петра в Нью-Брансвік.

Сердечно дякуємо всім щедрим Жертводавцям на Служби Божі за спокій душі Покійної, та на добродійні-пропам'ятні цілі, — як Український Музей в Нью-Йорку, пресовий фонд журналу „Наше Життя“, пресові фонди: Пласту, церкви Пр. Діви Марії, церкви в Лорді, УВУ, НТШ, Український Інститут при Гарварді, Патріархальний Фонд і пропам'ятний фонд Юліани Ратич при Рутгерс Університеті.

Хай Всевишній та Милосердний Господь винагородить усіх Вас обильними ласками.

ІВАННА І ОЛЕГ РАТИЧ

В Сороковий День СМЕРТІ

св. п. ІВАНА УРБАНА

нашого Дорогого й Незабутнього МУЖА, ТАТУСЯ І ДІДУСЯ,
що з волі Всевишнього відійшов у Вічність 10-го лютого
1987 року на 95 році життя

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в СУБОТУ, 21-го БЕРЕЗНЯ 1987 р., о год. 9-й ранком
в українській католицькій церкві св. Миколая в Ватерліт.

Просимо ласково згадати Покійного Татуса у своїх молитвах.

ПОДЯКА

Складаємо найщирішу подяку Всесвітньому о. парохові Т. Гуманічному й так само о. М. Ковалеві за відправлення Панахиди, Похоронної Літургії, та відправлення нашого Покійного Татуса на вічний спочинок.

Щиро і щиро дякуємо П.Я. Кушнірові й хористам, які співом звеличали похоронні відправи. Найсередніша подяка Родині, приятелям й знайомим, що великою участю у похоронних відправах віддали останню прислугу Покійному Татусеві й відправили його на вічний спочинок, а нам зложили співчуття й сердечну підтримку у найважчих хвилинах нашого горю.

Зокрема щира подяка за велику поміч панству А. Урбанам, що не жаліли трудів ні часу ні сили, щоб допомогти нам в час похорону.

Щиро подяку висловлюємо попереднім предсидникам Українського Американського Клубу — А. Урбан, С. Мочульський, Е. Спик, В. Кошикар і С. І. Карафанада, які несли домовину й відправили нашого Покійного Татуса на вічний спочинок.

Внесеними за церкви хреста і американського й українського прапорів вшанували покійного Татуса п. І. Романішин, І. Демчар і І. Зендра. Щиро ми дякуємо.

Також дякуємо сердечним членами Жіночого Клубу і членам Українського Клубу, Б-ва св. Миколая і 13-го Відділу УНСОУ за їхні молитви у похоронному заведенні.

З глибоким серцем наша щира подяка усім, що жертвували Святій Літургії за спокій душі нашого покійного Татуса, за квітти, і за жертви на фонд поправки церкви св. Миколая в Ватерліт.

Нехай Господь винагородить всіх Вас своїми щедрими ласками за Ваше добре серце, а Покійному Татусеві подасте вічну пам'ять!

Родина

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у Вічність дня 31-го січня 1987 р.
наша Найдорожча і Незабута
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

КАЗИМИРА ЛОГУШ
з дому ГАЛУЩИНСЬКА

Цією дорогою складаємо сердечну подяку о. шамб. (Чочкові) і о. Петрові Рибчинським за відвідини, слова розради, утешення Найважчих Тайн, участь в Панахиді й похоронних відправах. Ми вдячні директорові інж. О. Пришляку за відвідини похоронних відправ. Дякуємо похоронному заведенню „LARSKI“ за вірне переведення похорону.

Найбільшу подяку складаємо ближній й дальній Родині, приятелям, знайомим за вислову співчуття, участь в Панахиді, Починальній Службі Божій та відправлення Тлінних Останків на цвинтар св. Андрія в Бавид Брук, Н. Дж.

В пам'ять Покійної зложили квітти: Марія Гафкович Тесля, Зоряна Гафкович Микола Дармохвал, Христина і Ейб Вилсон, Андія і Ольга Вересюк, Надія і Ольга Гафкович, Марія Бандера, Ірена Чайковська, Діна і Юрій Логуш, Оксана і Юрій Мельничук, Ярослава Пашлявська, Христина і Любомир Демчарук, П-во Везин.

На Українській Музей:

Оксана і Юрій Стеранки	500 00
Омелян і Юлія Логуш з родиною	150 00
Сроном Логуш	100 00
Меланія Банаш	50 00
Галина і Лука Гураль	50 00
Ольга і Роман Кобирні	40 00
Лариса і Дмитро Пенчик	
Роксолана і Степан Мислю	35 00
Марія і Богдан Полнянські	25 00
Надія Шимоняк	25 00
Валентина і Роман Глух	25 00
Анна і Богдан Кравчук	25 00
Лілія і Богдан Гайдучок	20 00

На Пресовий Фонд „Наше Життя“ — 86-й Відділ СУА. Сердечна подя

УКРАЇНЬСЬКА МОЛОДЕ! І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Маємо на складі довгоочікувану книжку
в англійській мові

Robert Conquest:

THE HARVEST OF SORROW

Soviet collectivization and the terror-famine
New York, Oxford, Oxford University Press, 1986, pages 412.
Ціна 19.95 дол.

Перша повна історія однієї з найбільш жорстоких трагедій нашого століття. Розкуркулення, колективізація і жахливий голодомор 1932-33 рр. свідки в Україні, мав вищу смертність, як число вбитих, всіх національностей у Першій світовій війні.

Замовляти:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеїту Нью Джерсі зобов'язані 6% продажного податку

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Вінніпегу, Монреалу
та інших теренів.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі беніфеї

Звертатися до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ.

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і тисла двотомова

Енциклопедія України

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЦІНА:

Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платить	\$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вповненням візком цього заклику
Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість _____ стейт _____ поштовий код _____

THE MUSE IN PRISON

by Yar Slavutych

Короткі нариси силуеток українських поетів, замучених
більшовиками в тюрмах і концтаборах та переклади їх поем.

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у

ВИДАВНИЦТВО "СВОБОДА"

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеїту Нью Джерсі зобов'язані 6%
стейтового податку.

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 4-го квітня 1986 р., о год. 4-й по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гітс авеню, ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.
відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного
Комітету, Конвенційні Делегати та Відділові Урядовці таких
Відділів УНС:

178 в Манчестері, 181 в Топшан, Мейн, 224 Сейлем та 238,
307 і 374 в Бостоні.
ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу минулих Річних зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютної уступкоюй Управі
7. Слово д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ, заст. гол. предсідника
УНС
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 р.
9. Схвалення плану праці на біжучий 1987 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьме участь,

д-р МИРОН КУРОПАСЬ, заст. гол. предсідника
УНСоюзу

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Гетьманський голова
Дмитро Мельник касир
Дмитро Галонська секретар
д-р Іван Дідюк гол. К. Комісії

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

в Монреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 30-го березня 1987 р., о год. 7:00 веч.
у Платовій Доміві в Монреалі, Квеб., Канада
при 3355 Dandurand
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
МОНРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття
4. Звіт членів Управи Окружного Комітету
5. Звіт Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і удільнення абсолютної уступкоюй Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії
8. Слово м-ра ІВАНА ГЕВРИКА, гол. директора для Канади
9. Затвердження плану праці на 1987 рік
10. Внески, запити і закриття зборів.

До участі в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної
Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473 і 492

У Зборах візьмуть участь:

м-р ІВАН ГЕВРИК, гол. директор для Канади
ТЕКЛЯ МОРОЗ, головна радна УНС

За Окружну Управу:

Текля Мороз голова
Микола Перейма секретар
Богдана Яворницька касир

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі“

Адміністрація „СВОБОДИ“ запрошує ВШановних
Читачів, Установи, Організації, Товариства, Профе-
сіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої
традиційні святкові привітання у: більшому Великод-
ньому числі, що зайдуть у найдавший закутний світу.
Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст
збільшеного святкового числа, надають таким поба-
жанням окремої вартості і значення.

ЦІНИ ОГолошень:

1 цаль через 1 шпальту	\$ 7.00
1 цаль через 2 шпальти	10.00
2 цалі через 2 шпальти	20.00
3 цалі через 2 шпальти	30.00
4 цалі через 2 шпальти	40.00
5 цалів через 2 шпальти	50.00
6 цалів через 2 шпальти	60.00

та в інших розмірах

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ до 6-го КВІТНЯ 1987 р.

Зголошення святкових побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ
ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до

„СВОБОДА“

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

В Атланті повіяло сумним вітром

У зимовий ранок 25-го
січня ц.р., коли Атланта
приходила до життя після
снігової бурі, перестало бу-
тити серце непересічної лю-
дини пастора Володимира
Боровського. В той день
наша громада втратила ду-
хового провідника на релі-
гійному й громадському
полі.

Пастор В. Боровський на-
родився 18-го січня 1907
року в містечку Зінків на
Україні. Приїхавши до
Америки в 1947 році того ж
року робив старання у різ-
них американських еван-
гельських церквах, щоб до-
помогли спровадити на-
ших скитальців. Удалося
спровадити понад сто укра-
їнських родин. Десь коло
1957 року сконтрактувався з
д-ром Біллі Грегем, і при-
чинився до перекладу його
книжки „Мир з Богом“, на
українську мову. Пастор
Боровський був ініціатором
і відповідальним редакто-
ром цієї книжки. За його
старанням також була пере-
видавана праця проф. Михай-
ла Грушевського „З історії
релігійної думки на Украї-
ні“. Рівнож був одним із
співробітників публікації
„Нарис історії Українсь-
кого Евангельського Ремо-
ваного Руху“.

Пастор В. Боровський був
екзекутивним секретарем
Українського Евангель-
ського Об'єднання Північної
Америки і редактором у-
країнського-християнського
квартальника „Евангель-
ський Ранок“. Він також був
дорадником публікації „Re-
ligion in Communist Domi-
nated Areas“, яку видає На-
ціональна Рада Церков.

Останні 15 літ прожив в
Атланті, Дж., з дружиною
пані Лесею із родинно. Був
першим організатором у-
країнської громади в Атлан-
ті, і заложив підвалини то-
варисько-культурного жит-
тя. Не від речі буде описати
той досвід. По першій
році побуту мого в Атланті,
я хотіла відвідати, бо за-
тужила за українським се-
редовищем. Мені американці
порадили перше відшукати
українців. Якось телефоні-
чно добився до пастора Бо-
ровського, який повідом-
ив мене, що якраз вчасно я
зателефонував. Бо саме в
той день відбувається перша
організована зустріч укра-
їнців Атланти і околиці в
парку Стоун Мавнтен. Я
одрержала запрошення. „А
як я вас пізнаю?“ — запита-
ла пастора. У відповідь ска-
зав „Буду в руках тримати
часопис „Свобода“, а жінка
буде вбрана у вишиваний
блузетт“. Мені не відомо,
якою дорогою пішла вістка
про цю зустріч, але задум,
щоб зібрати разом усіх у-
країнців Атланти, вдался, і
дав початок до організо-
вання громади. Люди при-
їхали із далеко віддалених
місцевостей. Було нас ба-
гато, і настій був надзвичай-
ний: пізнавали один одного,
тішилися цьому, співали.
Так пізнала я панство Бо-
ровських, їх родину, прия-
телів, і тих, що не жаліли
труду — і на заклик пастора
приїхали.

В часі зустрічі виявилось,
що між присутніми були
люди з добрими голосами.
Внедовзі організовано
хор. Душею цього хору був
Покійний. Його мрія, щоб в
Атланті організувати то-
варисько-культурне жит-
тя — здійснювалася. Хоч
мав вже 70 літ, ходив на всі
проби хору з дружиною,
донькою та ще й внуків
приводив. Люди зживалися

і чулися добре в своєму
українському товаристві.
Тоді всі були однією ро-
диною.
Маючи хор, ми мали
можливість влаштувати
імпрези на широку скалю і
концерти. Перед кожною
імпрезою, академією, чи
спільною вечерею пастор
провадив молитву. Молит-
ви були глибоко продумані,
і виголошені милою йому
українською мовою. Ці
проповіді були надхнені
любов'ю до всього, що ук-

в співпраці маємо надію на
краще завтра для себе і для
українського народу. В
„Свободі“ з 10-го січня 1985
року появилася стаття про
цей вечір під заголовком
„На світанку нового дня в
Атланті“. Цю останню ста-
ттю про культурну діяль-
ність громади Атланти на-
писав пастор Боровський.
На жаль не вистачило
фізичних сил, і пастор Бо-
ровський помер на удар
серця ще перед здійсненням
замірів, про котрі благав
Божою поміччю, до згоди і
спільної праці на терені
Атланти.

Пастор В. Боровський читав Апостола на Панахиді в
Бавид Бруку, Н.Дж., в 50-ліття пам'яті жертв голоду в
Україні в 1932-33 роках.

раїнське, про всі прояви
громадського життя. По-
кійний також писав звідо-
млення до часопису „Свобода“.

Прийшов XIII Конгрес
УККА. В українській гро-
маді в Америці постало
розбиття. Не минуло воно
і Атланти. Пастор Боров-
ський болів і переживав не-
демократичні потягнення дея-
ких провідників громади
Атланти. Приходив на пе-
реговори, щоб врятувати
безнадійну ситуацію, бо
чим далі більше людей з
громади відходило від Асо-
ціації Українців Джорджії.
Пастор пригадував, що „на-
ша Асоціація є культурним
а не партійно-політичним
товариством“. Покійний
відчував сильний біль і
жаль, що зневажали його
прохання, поради та молит-
ви, це ж бо він „був один із
перших основників цієї ор-
ганізації“, котра тепер по-
пала під негативні впливи.

Ввечері 20-го жовтня
1984 року, завдяки новим
силам з християнським під-
ходом до справ, силам, котрі
стояли на позиції демо-
кратичних засад, влаштова-
но український культурний
Вечір в одному з найкращих
готелів Атланти. Вся гро-
мада, не залежно від полі-
тичного наставлення, одер-
жала запрошення, і відно-
сно велике число людей при-
було на цей вечір. Пастор
Боровський зрадів, бо це
був вечір, що мав з'єднати
розбиту громаду, а й справді
були присутні такі грома-
дяни, котрі вже і п'ять років
одні з одними не зустріча-
лися. І в цей вечір, вони
вперше відп'яти років знову
сіли за одним столом. І
власне того вечора пастор
Володимир Боровський
промовив свою останню
молитву для спільної укра-
їнської громади в Атланті.
Була це молитва, котра вия-
вляла глибоку віру в Божу
провидіння і в котрій закли-
кав до християнської лю-
бови ближнього. Пастор
Боровський в своїй остан-
ній молитві просив, закли-
кав, щоб громада Атланти
спільно прямувала до зго-
ди, бо тільки у вирозумінні і

Помер пастор Володи-
мир Боровський в неділю,
25-го січня 1987 року як
перший член Української
Американської Координа-
ційної Ради на терені Джор-
джії. Ми втратили мужа,
брата, діда, правдця, духо-
вого пастора, автора та
релігійного і громадського
діяча. Була це людина кри-
сталевого характеру і над-
звичайної делікатності у
поведінці з людьми. Те, що
він збудував в Атланті —
розбилося, але Покійний
мав великі осяги на полі
християнської єдності в
крайовому масштабі. Його
проповіді до Евангельсь-
кого руху на Україні регуляр-
но надавала радіо-а станція
„Радіо Свобода“, він мав
контакти з крайовими і сві-
товими провідниками хри-
стіянства; ми бачили пастора
Боровського на світових
конгресах, евангельських
з'їздах і конференціях; він
радів, що настав єкумені-
чний рух всіх українських
вирозвизань, і брав в ньому
чинну участь. Згадував зі
зворушенням про те, що на
Панахиді в Бавид Бруку,
Н.Дж., в 50-ліття пам'яті
жертв голоду в Україні в
1932-33 роках, стояв разом
з Митрополитом Стефаном
і з Митрополитом Мстис-
лавом. У своїх спогадах
„Під Покровом Всевиш-

нього“, видавництво УСО,
1983, знаходимо знімку в
той час, коли читав „Апо-
стола“ на тій історичній від-
праві.

На похоронний відправі в
понеділок, 26-го січня, 1987
року, з'їхалася численна
родина і багато приятелів.
Тіліні останки св. п. пастора
приміщено в похоронно-
му заведенні Патерсон. де
прощальні промови виго-
ловили: пастор Василь
Кустанович з Пірсон Об'єд-
наної Методистської Церк-
ви, близько Дейтона Біч
Фла., котрий приїхав як
член головної управи Укра-
їнського Евангельського
Об'єднання; пастор Стефан
Крисалка з баптистської
церкви з Мейсон, Джор-
джія; пастор Василь Бура з
першої баптистської церкви
в Дітроїті. Пастор Бура є
братом Лесеї Боровської,
дружини покійного пастора.

Під час похоронних від-
прав співала частина давні-
хого хору, в котрім покій-
ний пастор так колись лю-
бив співати своїм чистим
баритоном. Членство хору
доповнювало єкуменічну
картину цього вечора, бо
складалося з людей еван-
гельських, православних і
католицьких вирозвизань.
Щось стиснуло за серце, ко-
ли по закінченні пісні „Ви-
диши, брате мій...“ хористи
разом з родиною, заридали
у тій сумній кімнаті, де ми
прощали свого улюбленого
душпастиря Атланти.

У вітторок по полудні
відбувся похорон на цвин-
тарі Арлінгтон у Сеңді
Спрінгс, Атланта. Срібну
труну несли внуки пастора
Боровського, між ними і 6-
літній Віктор Боровський.
Після похорону, як вже від-
іжджала родина і приятели,
залишилася над домови-
ною одна постать. Зігнувся
він до червоної глини Джор-
джії і рукою вибодув трудуку
замерзалої землі. Промов-
ляючи молитву у своїй пра-
вославній вірі, у вірі, в котрій
Покійний виростав, пок-
лав її на труну коло квітків.
Тоді вже годі було стрима-
ти сльози, коли я підійшла
до Стефана Галутяка-Гали-
ка, і разом ми, православні
і католики, віддали остан-
нє прощання словами
„Вічна Пам'ять...“ Здава-
лося мені, що гіркі гарячі
сльози запалали лице, по
котрім вони так безстыдно
котилися в той зимний, віт-
рянний день. В той день,
коли в Атланті повіяло сум-
ним вітром.

М-р Ольга М. Цегельська

MARK COMPANY
FURNITURE STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: книги ДМЦ
різного роду матеріали для виши-
вання, кавни, книжки з українсь-
ми зображеннями, і т. п. в Арці.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area.

UKRAINIAN NATIONAL

FUNERAL SERVICE

Український Національний
Цвинтар-Пам'ятник пола-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в 3CA.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

„Союзівка на вакаціях“!

з огляду на ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ

„СОЮЗІВКИ“

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Granite

Marble